

آغاز "یک" آغاز مهیب" در افغانستان

روز سه شنبه سیزدهم جولای یک سرباز ارتش افغانستان در "ولسوالی نهرسراج" در استان هلمند باتیراندازی بسوی نیروهای اشغالگر حد اقل سه سرباز ناتورا بقتل رساند و موجبات نگرانی عمیق فرمانده نیروهای ناتورا فراهم ساخت. گرچه خبر این حادثه مهم کم رنگ تر از آن انعکاس یافت که برای شناخت روحیه ارتش افغانستان ضرورت داشت. ولی قبول مسئولیت حادثه از سوی "طالبان" و بدنبال آن اظهارات ژنرال پترائوس فرمانده نیروهای ناتو در افغانستان پیچیدگی اوضاع در این آوردگاه خونین را عیان نمود..

چه کسی راست می گوید؟ ژنرال پترائوس یا "ملا عمر"

اگر طالبان از آنچنان نفوذ و قدرتی برخوردار است که می تواند در بدنه ارتش افغانستان نفوذ کند و حادثه آفریند. در این صورت حتی پادگان های نظامی نیز جای امنی برای نیروهای ناتو نخواهد بود. واگر سرباز افغان بدون وابستگی به گروه های تندرو مذهبی تحت تاثیر احساسات وطن پرستانه خود دست به چنین عملی زده باشد نمی توان ادعای ژنرال پترائوس را پذیرفت که می گوید. "این یک ماموریت مشترک است که در آن سربازان افغان

و "متحدان" آنها شانه به شانه علیه طالبان می جنگند." در حالی که سرباز افغان اگر نیروهای تحت فرماندهی این ژنرال آمریکائی را

"متحد" خود بشناسد نه به وابستگی طالبان تن می دهد و نه به فرمان و جدان آتش بروی "متحد" خود می گشاید.

کدام اعتماد؟

فرمانده نیروهای ناتو در بخش دیگری از سخنان خود در این زمینه می گوید "ما قربانی زیادی داده ایم باید اطمینان حاصل کنیم که

"اعتماد" میان نیروهای ما (بین ناتو و سربازان افغانی) پایدار باقی بماند" در حالی که:

1- سربازان تو که در میدان جنگ جان خود را از دست می دهد "قربانی" نیست چرا که سرباز برای کشتن و کشته شدن وارد میدان

نبرد می شود بنابراین اگر کشته شود "هزینه جنگ" بحساب می آید نه قربانی.

2- "قربانیان" جنگ افغانستان غیرنظامیانی هستند که اکثریت آنها را زنان و کودکان و بیماران تشکیل می دهند.

3- از سرباز افغانی که کشورش به مدت نه سال تحت اشغال نیروهای بیگانه درآمد و به دود و خاکستر مبدل شده است چگونه می توان انتظار اعتماد داشت؟

نمی دانم چرا کاخ سفید واشنگتن تاب شنیدن حقایق را ندارد.

این سرباز افغان اعم از اینکه وابسته به گروه های تند روی مذهبی باشد و یا مستقلاً و به فرمان وجدان خود آتش به روی سربازان ناتو گشوده باشد زنگ خطر را بصدا در آورده و اخطار کرده است که برخلاف آرزوهای ژنرال پترائوس نمی توان به اشغال افغانستان تا "ده" سال دیگر ادامه داد . برآستی آیا کاخ سفید واشنگتن لحظه ای به هزینه ادامه اشغال ده ساله این کشور جنگ زده و بلا دیده اندیشیده است؟ اگر نه . بهتر است این حقیقت را درک کند که حادثه روز سیزدهم ژوئیه "آغاز" یک "آغاز" گسترده و پرهزینه برای کشوری است که باگذشت سه ماه هنوز از مهار چاه سرکش خلیج مکزیک نا توان مانده و رئیس جمهوری آن شب را با کابوس بدهی هایش به زاین و چین به صبح می رساند. مگر نه اینست که آقای اواما در حال حاضر بدهکارترین رئیس جمهوری جهان است.

رفقا، دوستان عزیز تارنمای **وطندار** ! لطفاً نظرات، پیشنهادات، انتقادات، مقاله ها، نوشته ها، مضامین و مطالب علمی و تحلیلی خود را جهت نشر به ادرس پوست الکترونیکس سایت بفرستید

admin@vatandar.at

مدیر مسوول : دیپلوم انجنیر عمر محسن زاده

صاحب امتیاز : انجنیر نجیب یوسفی

کلیه ی حقوق بر اساس قوانین کپی رایت محفوظ و متعلق به «وطندار» می باشد

برگشت به صفحه نخست / <http://www.vatandar.at>

بقیه گزیده های مقالات حسن کیوده

<http://www.vatandar.at/hasankewda>